

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010389
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316010389.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.08.2019 v trestnej veci obžalovaného Q. J., pre prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 20.03.2019, sp. zn. 3T/71/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 20.03.2019, sp. zn. 3T/71/2016 uznal obžalovaného Q. J. za vinného z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 06.02.2016 v doobedňajších hodinách v katastri obce T., okres Z., na parcele KNC č. XXXX/X, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, vedenej ako vodná plocha, pre ktorú platí 1. stupeň ochrany prírody v zmysle zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, bez akéhokoľvek povolenia zrezal 9 ks stromov jelša lepkavá (*Alnus glutinosa*), obvody kmeňov vo výške 130 cm nad zemou: 127 cm, 116 cm, 144 cm, 124 cm, 96 cm, 93 cm, 165 cm, 110 cm a 111 cm v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, kde tieto porezal na metrovicu a následne dňa 09.02.2016 v čase okolo 16.30 hod. drevnú hmotu naložil na svoj traktor s úmyslom odviezť ju domov, pričom bol prichytený policajtmí z Obvodného oddelenia PZ Koškovce, ktorí mu drevnú hmotu zaistili, čím takto Slovenskému vodohospodárskemu podniku, š.p., Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, spôsobil priamu majetkovú škodu vo výške 157,- Eur a ekologickú ujmu uplatňovanú Okresným úradom, odbor starostlivosti o životné prostredie v Humennom vo výške 12.344,- Eur.

Za uvedený skutok bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. c/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, Tr. zákona, § 54 Tr. zákona uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/37/2017, zo dňa 30.03.2017, právoplatný dňa 11.09.2017, čo do výroku o treste, ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo

nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach tento trestný rozkaz ostal nezmenený.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodená strana R., odbor W. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.03.2019, odvolanie prokurátor a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.06.2019. Namietal, že okresný súd v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozsudku v otázke viny nepochybil, avšak vo výroku o treste sa nestotožňuje so súdom prvého stupňa a uložený súhrnný trest povinnej práce pokladá s ohľadom na osobu páchatel'a za neprímerane mierny. Je potrebné poukázať na doterajšiu kriminálnu minulosť obž. Q. J., ktorý bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný pre trestnú činnosť rôznej povahy, pričom teraz žalovaný skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany stromov a krov, spáchal v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/67/2015, a to aj napriek tomu, že medzičasom mu skúšobná doba podmieňačného odsúdenia uplynula a bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia osvedčil, čo však nemení nič na skutočnosti, že skutok spáchal iba šesť mesiacov po tom, ako mu začala plynúť skúšobná doba. Uloženie podmieňačného trestu odňatia slobody preto zjavne u obžalovaného nevedlo k náprave, keďže v páchaní trestnej činnosti recidivuje. Nemožno opomenúť ani spomínané odsúdenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/37/2017, kde bol obž. J. za prečin porušovania domovej slobody a prečin krádeže uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste a sám rozhodol tak, že zmení rozsudok v neprospech obžalovaného. Zastáva názor, že iba súhrnný nepodmieňačný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, vzťahujúci na sa trestný čin najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa prečinov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude voči obžalovanému efektívny, najmä z hľadiska jeho prevýchovy a odradí ho od páchania novej trestnej činnosti.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že verejné zasadnutie dňa 15.08.2019 vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorého o tomto riadne upovedomil zásielkou adresovanou mu do vlastných rúk na adresu, ktorú na účely doručovania uviedol. Obžalovaný nebol zastihnutý na uvedenej adrese a i nový pokus o doručenie zásielky ostal bezvýsledný, preto sa písomnosť uložila na pošte a adresát sa vhodným spôsobom upovedomil, kedy si môže zásielku vyzdvihnúť, pričom z dôvodu, že adresát si zásielku nevyzdvihol do 3 pracovných dní od uloženia, považoval sa tento posledný deň lehoty za deň doručenia, bez ohľadu na to, či sa adresát o uložení dozvedel tak, ako to ustanovuje § 66 ods. 3 Tr. poriadku, nakoľko zo zásielky vyplýva, že prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou opakovaného doručenia bol vykonaný dňa 29.07.2019, opakované doručenie dňa 30.07.2019 a deň uloženia zásielky bol dňa 30.07.2019. Uvedený postup v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa považuje za riadne doručenie upovedomenia. Následne v zmysle § 293 ods. 5 Tr. poriadku, na základe ktorého sa vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, ak mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, krajský súd predmetné verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti vykonal.

Po oboznámení sa s obsahom odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj predloženého spisu krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný a následne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ Tr. poriadku odpovedal áno, avšak na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku neodpovedal jednoznačne, preto súd jeho vyhlásenie neprijal a vykonal dokazovanie, na ktorom vypočul obžalovaného Q. J., svedkov I. V. a H.. X. S., ako aj čítal listinné dôkazy, pričom následne rozhodol tak, že obžalovaného uznal pre žalovaný trestný čin za vinného a uložil mu vyššie uvedený trest. Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie a to je za osoby, ktoré sú oprávnené podať odvolanie v jeho prospech a prokurátorom bolo podané odvolanie, len čo do výroku o treste. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemal možnosť preskúmať výrok o vine

napadnutého rozsudku. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný tým, že v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom na ochranu prírody a krajiny vo väčšom rozsahu vyrúbal stromy, svojim konaním tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, na jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné uviesť, že prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia s poľahčujúcimi a príťažujúcimi okolnosťami nevysporiadal, pričom najmä neuviedol, z akého vykonaného dôkazu vzal za preukázanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zákona, teda, že obžalovaný spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Zároveň súd prvého stupňa u obžalovaného konštatoval aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený. Z ust. § 37 písm. m/ Tr. zákona vyplýva, že súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Obžalovaný má v registri trestov 5 záznamov, z toho v 3 prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, v jednom prípade ide o odsúdenie vo vzťahu, ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest a k nemu došlo až po spáchaní skutku obžalovaným v prejednávanej trestnej veci a v jednom prípade ide o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 11.05.2005, sp. zn. 3T/122/2004, právoplatným dňa 11.05.2005 na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne v prvej nápravno-výchovnej skupine, s vykonaním trestu dňa 03.05.2007. Vzhľadom na skutočnosť, že na obžalovaného sa v 3 prípadoch hľadí, ako keby nebol odsúdený, a ku dňu rozhodovania Krajského súdu v Prešove od vykonania uvedeného nepodmienečného trestu odňatia slobody uplynulo viac ako 12 rokov, odvolací súd má za to, že povaha tohto odsúdenia nezodpovedá, vzhľadom na odstup času, skutočnosti, že na túto okolnosť by mal súd prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť. Naproti tomu súd prvého stupňa opomenul u obžalovaného konštatovať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže mu ukladal súhrnný trest celkovo za 3 trestné činy. S poukazom na skutočnosť, že ani po úprave pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností by nebolo možné uložiť trest povinnej práce vo výmere vyššej, ako bol uložený, keďže tento bol uložený na samej hornej hranici trestnej sadzby, odvolací súd nepovažoval za potrebné toto pochybenie súdu prvého stupňa napraviť tak, aby zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vo veci sám rozhodol.

Na základe zistených osobných a majetkových pomerov je odvolací súd toho názoru, že uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Humenné zo dňa 30.03.2017, sp. zn. 2T/37/2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, možno považovať za trest primeraný vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora krajský súd konštatuje, že je síce pravdou, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 3T/67/2015, avšak obžalovaný sa v skúšobnej dobe uvedeného podmieneného odsúdenia osvedčil dňa 12.02.2019 a hľadí sa na neho, ako keby nebol odsúdený. K uvedenému odvolací súd dodáva, že z odborného vyjadrenia znalca v odboroch lesníctvo a ochrana životného prostredia H.. Q. J. vyplýva, že obžalovaným vyrúbané stromy boli pred výrubom poškodené hryzom bobra európskeho a to do takej miery, že ich prežitie bolo vylúčené, čiže v danom prípade nie je možné konštatovať, že obžalovaný vyrúbal zdravé stromy, ktorých hodnota a ekologická ujma by bola podstatne vyššia, čo by zároveň zvyšovalo závažnosť skutku, ako aj nebezpečenstvo konania obžalovaného pre spoločnosť a vyžadovalo by si uloženie vyššieho trestu ako bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.